

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

41. Hatto Sacerdos vrgente necessitate celebrans in mortali post præmissam contritionem non curat quamprimùm confiteri, cum posset, ideoque peccat mortaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

ineundum tale pactum, esto fortè, si in illud consentiat, postea eodem stare teneatur.

XLI. Hatto Sacerdos vrgēte necessitate absq³ praeuia cōfessione celebrat in peccato mortali solā huius procurans contritionem: nec factā hāc celebratione confiteri quamprimum properat, sed tam diu differt, donec (praefer opinionem quidem) iterum in defectu Sacerdotis ad sacrum dicendum cogatur. Queritur. Vtrum Hatto ex eo solūm peccauerit mortaliter, quod post celebrationem in peccato mortali quamprimum confiteri non maturauerit?

Videtur non peccasse mortaliter. Ita Ledesma & Villalobos, quos citat & eorum opinionem probabilem censet P. Thomas Tamburinus opusc. de expedita commun. c. 1. §. 6. n. 45. Rationem desumunt ex Trident. sess. 13. c. 3. non praecipiente, sed hortante solūm ad celerem confessionem, quod suadent. Tum quia particula illa (quamprimum confiteatur) non est praecipientis, sed suadentis solūm: sicut nec vocula (debet) quā vitur Pontifex in Missali, necessariū praceptū mortale importat. Tū quia in dubio melior est conditio possidentis libertatem contra tale onus. Ergo cum non constet, num Concilium intenderit praecipitum, an merum consilium, pronuntiandum pro libertate. Tum quia leges praesertim grauiiores non ferendae sunt facile, ne multitudine illarum peiores Hebraeis reddamur, vt sapienter advertunt S. Thomas & D. Augu.

Augustinus apud *cit. Authorem*. Ergo moderatio talis rationabiliter præsumitur apud Sac. Trident. Concilium adhibita.

Resp. Hattonem, per se loquendo, peccasse mortaliter ex eo, quod post celebrationem in mortali peccato non fuerit quamprimum confessus. Sumitur ex Trident. *loc. cit.* ubi habentur hæc verba circa finem: *si urgente necessitate Sacerdos absque præxia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur*; in quibus verbis contineri præceptum & quidem grave seu obligans sub peccato mortali. Probatur. Tum quia ita sentiunt omnes Theologitam Scholastici, quàm Morales, præter tres citatos, ut testatur Arriaga *Tom. de Eucharist. Disp. 46. n. 45.* & plures illorum enumerat Barbosa *in cit. locum Tridentini*; tantum autem consensum in legis alicuius interpretatione maximi esse faciendum, docetur de legibus. Tum quia Pontifex *in Rubr. Missalis de defectibus dispositionis animæ* apertè declarat præceptum, dum menti Concilij insistens de tali Sacerdote ait, *debet confiteri*, quo loquendi modo sedulò abstinet in aliis, ubi non est præceptum, ut videre est ibidem. Tum quia finis Tridentini in allatis verbis haud obscurè & præceptum & gravitatem huius ostendit; voluit enim, inquit Barbosa, cauere irreuerentiam Sacramenti, & consulere Sacerdotum conscientiam & puritati, qui aliàs, nisi quam-

R s

primum

primum confiteantur, periculo se exponunt, ob similem necessitatem inopinatò ingruentem iterum in mortali celebrandi ante præmissam confessionem; quod utique est graue, & dignum, quod à Magistratu Ecclesiastico per præceptum apud Sacerdotes caueatur. Unde sic argumentari licet. Modus imperandi, & particula necessitans quancumque versantur circa materiam grauem, innuunt præceptum graue, vt cõmuniter docent DD. Atqui in præsentia adest modus imperandi à Concilio (*confiteatur*) & particula necessitans à Pontifice (*debet confiteri*) & hæc versantur circa materiam grauem, periculum scil. celebrandi in mortali ante præmissam confessionem. Ergo innuunt præceptum graue. Tum denique quia aliàs nullum erit discrimen inter Sacerdotem & Laicum, cùm Concilium frequenter etiam Laicos hortetur, vt conscientiam habentes peccati mortalis in quouis casu confiteri istud non differant.

Ad 1. Argumentum in contrarium patet ex dictis. Ad 2. dicimus, non apparere vllum dubium de præcepto graui per Tridentinum lato vel apud ipsos Sacerdotes, qui vbique istud in scholis docentur, & probè nôrunt & agnoscunt: vel apud Authores, cum contra omnes Antiquos iuxta ac Recentés vnus & alter aut tertius non sint æstimandi, vt rectè Dedicastillo de Euch. Tr. 4. D. 9. n. 148. maxime

mè si nullum afferant argumentum ab alijs non priùs bene expensum, vti fit in præsentì. Ad 3. hanc moderationem in ferendis legibus adhiberi debere, probè sciuit Tridentinum, & nihil contra eam facere se in statuto hoc nouo censuit.

XLII. *Hermogenes eger simul vocat Sacerdorem Religiosum, qui Confessionem suam excipiat, ac Parochum, qui dein se Confessione expiatum mox Sacro viatico muniat. Verùm Confessarius deprehendit Hermogenem à multis annis malè esse confessum, & iam indigere longiore tempore ad defectum hunc resarciendum. Queritur. Quid cum ipso faciat Confessarius, præsentè iam Paracho cum S. Eucharistia eidem agro porrigenda?*

Videtur Hermogenes admitti non posse ad S. Eucharistiam. Quia iuxta Trident. sess. 13. c. 7. Et can. 11. Sac. Eucharistia non potest permitti indisposito. Atqui Hermogenes est indispositus, vtpote existens in peccatis mortalibus, quæ necdum fuit confessus. Ergo &c.

Resp. Cum *Granado de Sacram. Contr. 7. Tr. 9. D. 5. s. 3. n. 20.* si ægro mors immineat, ita vt non super sit tēpus integrè Confessionis faciendæ, Confessariū audire debere illa peccata, quæ pro ratione temporis exponi possunt, & deinde factâ generali cæterorum accusatione Hermogenem absoluerè, ac statim ad sumendum viaticum admittere: Si verò

MORS